

Į Detroitą atvykęs 1951m. vasario mėn 5d. įsijungiau jau į veikiančius ateitininkus. Ypač pirmąjį dešimtmetį esu rašęs daug kupletų ir "linksmaplautišku" laikraščių įvairioms progoms, iškiloms, sukaktims, susirinkimams. Kai kur traukiau per dantį atsirandančias negeroves, silpnybes, kai kur gal buvau ir peraštrus . . . 1951 m. gegužės mėnesį Detroitą lankė Clevelando ateitininkų jaunimas. Šeštadienį turėjom šokius šv. Bonifaco bažnyčios saliukėje. Toj parapijoj tada dirbo kun. Kazimieras Butkus, kuris ir padėjo tą salę gauti. Per šokius turėjome ir šiojį tokį oficialų svečių pasveikinimą, o aš padainavau šiuos kupletus:

CLEVELANDIEČIŲ GARBEI

I - BERNŲ DAINA

(gaida: "Vai laukiau, laukiau šventos dieneš")

Mums jau ne iš vieno teko girdėti, kad baisiai gražios clevelandietės.
Tad laukėm visi seniai neženoti, kai jūs paketinot pas mus atvažiuoti.
Tik trupinėlių, mielos nusidėjot, kad mus pavadinot Detroit'o muziejais . . .
Tegu tai ir būtų mergiškas kuklumas, šitas epitetas mums ašaras stumia
. . .
Kas , kad daugio plikės tolydžio šviesėja, mūsų širdys stuksi prie dulcinėjų.
Todėl laukiam, laukiam tos valandėlės, kada pavadinsit mus balandėliais !

II - MERGŲ RAUDOS

(gaida: "Jau saulutė leidos")

Daug saulučių leidos Fordo kamine, vis neatvažiuoji tuje pas mane. . .
Liūdno godelės širdelėn lenda: ko neatvažiuoji iš Clevelando?
Ar "karo" neturi, kelio nežinai, ar amerikankai pasibažinai?
Liūdno godelės širdelėn lenda: ko neatvažiuoji iš Clevelando?
Ir "karą" turiu aš, ir kelią žinau, tiktai vis nemoku pasipiršti tau.
Liūdna, oi liūdna širdelė mana, kad piršlėm nevyksta nei viena pana! . . .